

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Vincentii Lerinensis Galli, Libellus Verè Avreus Adversus profanas Hæreseōn novationes

Vincentius <Lerinensis>

Coloniae, 1652

Ex Deut. 13. cap. Docet cur persæpè divinitus sinantur magni viri rerum
novarum in Ecclesia fieri auctores. Caput XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55177)

antiquam fidem, paterna instituta,
Majorum deposita & recipite, qua
nam illa tandem? Horreo dicere:
sunt enim tam superba, ut mihi non
modo adfirmari, sed ne refelli qui-
dem sine aliquo piaculo posse vide-
antur.

*Ex Deut. 13. cap. Docet cur per sapē di-
vinitus sinantur magni viri rerum
novarum in Ecclesia fieri auctores.*

CAPUT XV.

Sed dicit aliquis. Cur ergo per sa-
pē divinitus sinantur excellen-
tes quædam personæ in Ecclesia
constitutæ res novas Catholicis ad-
nunciare? Recta interrogatio, &
digna quæ diligentius atque uberius
pertractetur: cui tamen non inge-
nio proprio, sed divinæ legis au-
dioritate Ecclesiastici magistri docu-
mento satis faciendum est. Audia-
mus ergo sanctum Moysen, & ipse
nos doceat; cur docti viri, & qui
propter scientiæ gratiam ab Apo-
stolo etiam Prophetæ nuncupantur.

B 1

profer-

proferre interdum permittantur
 nova dogmata, quæ vetus Testamen-
 tum allegorico sermone Deos alios
 nos appellare consuevit, eo quod
 scilicet ab hæreticis ipsorum opinio-
 nes, sicut à gentilibus dii sui obla-
 ventur. Scribit ergo in Deuterono-
 mio B. Moyses: Si Surrexerit, in-
 quit, in medio tui Propheta, aut
 somnium se vidisse dicat: id est Ma-
 gister in Ecclesia constitutus, quæ
 discipuli, vel auditores sui ex
 qua revelatione docere arbitrentur.
 Quid deinde? Et prædixerit, inquit,
 signum atque portentum, & even-
 rit, quod locutus est Magnus pro-
 pheta, nescio quis significatur Mag-
 ster, & tantæ scientiæ qui sectatorum
 bus propriis non solum quæ huma-
 na sunt nosse, verum etiam quæ se-
 præ hominem sunt prænoscere pos-
 se videatur. quales fere discipuli
 jactitant fuisse Valentinum, Doct-
 tum, Photinum, Apollinarem, cetero-
 rosque ejusmodi. Quid postea? Et
 dixerit, inquit, tibi; eamus & sequa-
 mur

C
 mur De
 serviam
 nisi erro
 bas, id
 viamus
 quamur
 Non au
 illius, au
 te, à D
 quod à
 Quia, i
 Dens v
 ligatis e
 in toto
 aperta
 na pro
 rum m
 mata p
 vos, in
 Et prof
 ille, que
 phetar
 rem &
 quem s
 compl
 xios lu

mur Deos alienos, quos ignoras, & serviamus eis. Qui sunt Dii alieni, nisi errores extranei; quos ignorabas, id est novi & inauditi? Et serviamus eis, id est, credamus eis, sequamur eos. Quid ad extremum? Non audies, inquit, verba Prophetæ illius, aut somniatoris. Et, quare, orote, à DEO non prohibetur doceri, quod à DEO prohibetur audiri? Quia, inquit, tentat vos Dominus Deus vester, ut palam fiat utrum diligatis eum an non, in toto corde, & in toto anima vestra. Luce clarius aperta causa est, cur interdum divina providentia quosdam Ecclesiarum magistros, nova quædam dogmata prædicare patiatur: Ut tentet vos, inquit, Dominus Deus vester. Et profectò magna tentatio est, cùm ille, quem tu Prophetam, quem Prophetarum discipulum, quem doctorem & adsertorem veritatis putes, quem summa veneratione & amore complexus sis, is subito latenter noxios subinducat errores: quos nec

cito deprehendere valeas, dum a
tiqui magisterii ducis præjudicium
nec facile damnare fas ducis, dum
magistri veteris impeditis affectu.

*Illud Moysi: Tentat vos Dominus, quod
ligatis eum; declarat exemplis
istorii, Photini, & Apollinaris
non parvæ tentationi Catholicis
stiterunt.*

CAPUT XVI.

Hic forsitan efflagitet aliquis,
ea quæ sancti Moysi verbis
serta sunt, Ecclesiasticis aliquibus
demonstretur exemplis. Aqua
postulatio, nec diu differenda. Ne
ut à proximis, & manifestis in
piam, qualem fuisse nuper tenta
tionem putamus, cum infelix
Nestorius subito ex ove conversus
in lupum, gregem Christi lacerare
cœpisset; cum eum hi ipsi qui colu
bantur, ex magna adhuc parte
veim crederent, ideoque moribus
ejus magis paterent. Nam quis eum
facile